

**ΕΛΕΠΑΠ ΑΓΡΙΝΙΟΥ
ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ – ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ**

**ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ
(ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ)**

**Α. Κοσμά, Διευθύντρια ΕΛΕΠΑΠ ΑΓΡΙΝΙΟΥ,
Μ. Καντζούρου, Εργοθεραπεύτρια**

« Θέλω να δίνω από τη φλόγα μου και ας είμαι ταπεινό λυχνάρι» Γ. Δροσίνης

Ωθούμενοι από τις ίδιες σκέψεις και εμείς αποφασίσαμε να εμπλουτίσουμε τις παράλληλες δραστηριότητες εισάγοντας το θεατρικό παιχνίδι στη ζωή των παιδιών της ΕΛΕΠΑΠ. Η ΕΛΕΠΑΠ ΑΓΡΙΝΙΟΥ έκλεισε ήδη ένα χρόνο λειτουργίας και υπάρχουν τα εξής θεραπευτικά τμήματα – υπηρεσίες:

1. Φυσικοθεραπείας:

το πρόγραμμα παρακολουθούν 49 παιδιά, ηλικίας 1-16 ετών, κυρίως με εγκεφαλική παράλυση.

2. Εργοθεραπείας:

το πρόγραμμα παρακολουθούν 41 παιδιά, ηλικίας 1-16 ετών, με εγκεφαλική παράλυση, ψυχοκινητική καθυστέρηση.

3. Λογοθεραπείας:

το πρόγραμμα παρακολουθούν 47 παιδιά, ηλικίας 3-15 ετών με εγκεφαλική παράλυση και διαταραχές ανάπτυξης λόγου.

4. Κοινωνική Υπηρεσία:

σε συνεργασία με Κλινικό Ψυχολόγο γίνονται παρεμβάσεις στην οικογένεια και στο παιδί σε σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας ζωής τους.

Επειδή πιστεύουμε ότι είναι χρέος μας να διεκδικήσουμε υπέρ των παιδιών κάποια απαλλοτριωμένα δικαιώματα τους, όπως το δικαίωμα στο χαμόγελο και στην καλλιτεχνική δημιουργία και γενικότερα στην επικοινωνία τους με την τέχνη αποφασίσαμε να αποκλίνουμε από την τυπική θεραπευτική παρέμβαση. Γνωρίζοντας, λοιπόν, ότι το μέσο εκείνο, που θα βοηθούσε τα παιδιά να θέσουν σε λειτουργία μηχανισμούς αίσθησης, σκέψης και συμπεριφοράς που να απελευθερώνουν τη φαντασία τους, είναι το θεατρικό παιχνίδι, δημιουργήσαμε τμήμα θεατρικού παιχνιδιού. Σκοπός του ήταν να δοθεί η δυνατότητα στα παιδιά να αυτοσχεδιάζουν, να μεταμφιέζονται, να προεκτείνουν, να δημιουργούν, να αναπαράγουν ρόλους και γεγονότα, να παίζουν.

Γνωρίζαμε ότι το εγχείρημα περιείχε κινδύνους: αδυναμία συμμετοχής όλων των παιδιών και δημιουργία διακρίσεων, σύγχυση της πραγματικότητας με τα θεατρικά δρώμενα, απόδραση των παιδιών από μια ενοχλητική πραγματικότητα σ' έναν εξωπραγματικό κόσμο, πιστεύουμε ότι οι φόβοι αυτοί ήταν υπερβολικοί και αποδείχτηκαν εξωπραγματικοί.

Μας εξέπληξε η προθυμία των παιδιών για τη συμμετοχή τους στο θεατρικό παιχνίδι, συναντήσαμε όμως αρνητισμό εκ μέρους κάποιων γονέων, ο οποίος αποδόθηκε: (1) στις δυσκολίες μετακίνησης των παιδιών, (2) στο φόβο των γονέων απόρριψης των παιδιών από το κοινό σε περίπτωση λάθους ή μη ικανοποιητικής απόδοσης του ρόλου, (3) στην αδυναμία των γονέων να συμφιλιωθούν με το πρόβλημα του παιδιού τους.

Μετά από ένα μικρό χρονικό διάστημα τα αποτελέσματα ήταν εμφανή: οι γονείς κατάλαβαν ότι οι αρχικές τους επιφυλάξεις ήταν αβάσιμες, ότι η επιβάρυνση των παιδιών ήταν ασήμαντη και η ενασχόληση με το θέατρο τους ήταν ιδιαίτερα ευχάριστη και όχι ενοχλητική και ότι τα οφέλη των παιδιών ήταν πολλαπλά. Άλλωστε, από την αρχή της προσπάθειας ενημερώσαμε τους γονείς για τα οφέλη που θα αποκομίσουν τα παιδιά τους και ότι απώτερος σκοπός δεν ήταν το στήσιμο μιας παράστασης αλλά η όλη διαδικασία και πορεία προς αυτή. Τα παιδιά άρχισαν να έρχονται σε επαφή και επικοινωνία, τόσο μεταξύ τους, όσο και με τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας, τους δόθηκε η ευκαιρία να εκφράσουν με το σώμα όσα δεν μπορούσαν να εκφράσουν με το λόγο, να μετατρέψουν το

συναίσθημα σε κίνηση ή έκφραση προσώπου, έμαθαν πότε πρέπει να σωπαίνουν. Άλλωστε, η γνώμη των παιδιών για πολλά επιμέρους θέματα π.χ. χρωματισμός του σκηνικού, ήταν καθοριστική. Τα παιδιά αυτοπειθαρχώντας συνήθισαν να ερμηνεύουν συγκεκριμένους ρόλους, να υποδύονται πρόσωπα, να χορεύουν. Η θεατρική ομάδα με τη συμμετοχή της Κοινωνικής Λειτουργού Π. Συμνιώτη, της Εργοθεραπεύτριας Μ.Καντζούρου, της Φυσικοθεραπεύτριας Σ.Ιωσηφίδου, του Γυμναστή Μ. Περιβόλα, την αμέριστη συμπαράσταση και ενθάρρυνση της Διευθύντριας ΕΛΕΠΑΠ ΑΓΡΙΝΙΟΥ Α.Κοσμά και της Ειδικής Παιδαγωγού Ε.Πάστρα, η οποία ήταν και η εμπνεύστρια και συντονίστρια του παιχνιδιού αποφάσισε να παρουσιάσει το «Γαϊτανάκι της Ειρήνης», διασκευή από το μυθιστόρημα της Ζωρζ Σαρρή.

Συνοπτικά το νόημα του έργου κλείνεται στο εξής απόσπασμα: Ο γέρο Νικόλας αναστατώνεται... Μια φαινή ιδέα γεννιέται μέσα του: "Η γη μας είναι στρογγυλή. Κάπου τέσσερα δισεκατομμύρια άνθρωποι την κατοικούν. Αν οι νέοι όλου του κόσμου έδιναν τα χέρια τους μια ορισμένη μέρα, την ίδια στιγμή όλοι, θα μπορούσαν να φτιάξουν ένα γαϊτανάκι γύρω από τη γη και όλοι μαζί, αγαπημένοι να τραγουδήσουν και να χορέψουν. Είναι όμως υπερβολικά γέρος.

Ποιος θα μιλήσει για τούτη την ιδέα;"

Χώρος δράσης ήταν η ΕΛΕΠΑΠ και την ευθύνη για την διεξαγωγή της παράστασης (σκηνικά, κοστούμια, εξαρτήματα, μουσική) την είχαν αποκλειστικά οι θεραπευτές που συμμετείχαν.

Στις 8-1-2000, έχοντας αποβάλει τις αρχικές μας ενστάσεις και αναστολές, έχοντας επικοινωνήσει μέσα από τα συναίσθηματά μας και έχοντας φτάσει σε ένα αποτέλεσμα ικανοποιητικό, αφού σκοπός μας δεν ήταν να δρέψουμε καλλιτεχνικές δάφνες, δώσαμε την Παράσταση στο Παλαστράτειο Μέγαρο της ΓΕΑ Αγρινίου.

Κοινή διαπίστωση, των γονέων και των μελών της θεραπευτικής ομάδας ήταν ότι η όλη προσπάθεια στέφτηκε με επιτυχία και ότι λειτούργησε θετικά για τα παιδιά, τα οποία διοχέτευσαν εκεί το πλεονάζον δυναμικό τους και ότι μειώθηκε αισθητά η επιθετικότητα τους. Έτσι και οι πιο διστακτικοί γονείς, αποβάλλοντας τους αρχικούς τους δισταγμούς, ζήτησαν να καθιερωθεί το θεατρικό παιχνίδι ως απαραίτητο συμπλήρωμα της θεραπευτικής αγωγής των παιδιών.

Στόχος μας είναι η καθιέρωση του θεατρικού παιχνιδιού, η συνεργασία μας με άλλους φορείς της πόλης και του νομού και η ανταλλαγή απόψεων αλλά και συνεργασία με άλλα ΕΛΕΠΑΠ.

